

RESTAURACIJA Završena obnova najvažnijeg spomenika zadarskog zlatarstva

Sa škrinje sv. Šime uklonjena »patina vremena«

U zaštiti škrinje primjenjena je tzv. impregnacija B-72. Primjenjena je po elaboratu kojeg su izradili restauratori National Maritime Museuma iz Londona. Međutim, površina škrinje je zbog nataloženih nečistoća i utjecaja loših atmosferskih uvjeta potamnila i poprimila tamno-sivi do crni ton

Siniša KLARICA
Snimio Vedran SITNICA

ZADAR Skidanjem skele jučer su završeni radovi na obnovi Škrinji sv. Šime u Zadru. Konzervatorski odjel u Zadru je još u listopadu 2018. godine propisao mjere zaštite nad navedenim kulturnim dobrima, nakon čega je Hrvatski restauratorski zavod proveo uzorkovanje radi laboratorijskih istraživanja i probe čišćenja

kako bi definirao postupak uklanjanja nakupljenih slojeva nečistoće.

Konzervatorski odjel u Zadru pokrenuo je u lipnju čišćenje škrinje jer je zadnja restauracija obavljena još 1985.

Crkva sv. Šime u kojoj se čuva njegova škrinja

355

kilograma iznosi težina Škrinje sv. Šime, a dimenzije su joj 127 x 192 x 62 cm. Izradivila se od 1377. - 1380. godine i 1497. godine

Škrinja sv. Šime je najvrjdjnije djelo srednjovjekovne zlatarske u umjetnosti u Hrvatskoj koje se čuva u zadarskoj crkvi sv. Šime. Restauracija ovog svjetski vrijednog spomenika kulture prije 34 godine izazvala je veliko zanimanje stranih, ali ne i domaćih medija. Voditelj restauracije bio je poznati stručnjak za restauraciju

metaла Darko Vilhar. U restauraciji je sudjelovao i današnji voditelj obnove škrinje Aleksandar Kotlar.

Obnova nakon 34 godine

No Kotlar jučer nije bio raspoložen za razgovor s novinarima, pa smo u restauratorskim krugovima doznali da je te 1985. godine u zaštiti zlata primjenjena tzv. impregnacija B-72, svojevrsni paraloidni premaz. Takva vrsta zaštite, kako nam je potvrdio nekadašnji šef zadarskih restauratora i glavni restaurator RH Miljenko Domijan, primjenjena je po elaboratu kojeg je izradio Christopher Witney, inače šef restauratorske radionice za metal National Maritime Museuma iz Londona.

Površina čitave škrinje je zbog nataloženih nečistoća

i utjecaja loših atmosferskih uvjeta potamnila i poprimila tamno-sivi do crni ton koji je najizraženiji na dnu škrinje. Nužno je bilo čim prije skinuti sloj nataložene nečistoće i recentno nanesene uljne premaze sa škrinje i s andela nosača kako bi se ovim vrijednim umjetninama vratilo prijeran izgled. Stoga su zadarski konzervatori Aleksandar Kotlar, Sanja Đuraš i Vanda Krstić jednostavno očistili škrinju koja je jučer zasjala punim sjajem. Važno je istaknuti da su drveni dijelovi škrinje ostali u vrlo dobrom stanju, a kako kaže Miljenko Domijan, paraloidni premaz nije sadržavao agresivne agense koji su mogli naštetići škrinji.

Paraloidni premaz

Kako je poznato, škrinju sv. Šimuna izradili

Sa škrinje svetog Šime jučer su, po završetku restauracije, skinute skele

“ Škrinja sv. Šimuna i dva brončana andela, nosači škrinje sv. Šime imaju svojstvo kulturnog dobra i upisani su u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske – Listu zaštićenih kulturnih dobara

Igor Miletić

su majstori Francesco iz Milana, 1377. - 1380. godine i Toma Martinov, 1497. godine. Teška je 355 kilograma, a dimenzije su joj 127 x 192 x 62 cm. Na oltaru u crkvi sv. Šime drže je »Dva brončana andela, nosači škrinje sv. Šime« koje je 1648. izradio Francesco Cavrioli.

Škrinja sv. Šimuna i dva brončana andela, nosači škrinje sv. Šime imaju svojstvo kulturnog dobra i upisani su u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske – Listu zaštićenih kulturnih dobara.

Andeli koji su saliveni 1648. godine u Veneciji od bronce zaplijenjenih turskih topova po narudžbi vojskovođe i generalnog providura za Dalmaciju Leonarda Foscolo, osim umjetničkog imaju i značajno kulturno-povjesno značenje, dok škrinja sv. Šimuna predstavlja najvažniji spomenik zadarskog zlatarstva i jedan od najznačajnijih primjeraka naše srednjovjekovne umjetnosti, rekao nam je pročelnik Konzervatorskog odjela u Zadru Igor Miletić.